

LECTURE SUMMARY

Εισαγωγή στον συμμετοχικό σχεδιασμό: Βασικές έννοιες και ιδέες [Fundamentals of participatory planning and design: core concepts and ideas]

ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

- Γνωριμία με την έννοια του συμμετοχικού σχεδιασμού και τις βασικές αρχές
- Εκμάθηση του πως ο συμμετοχικός σχεδιασμός συνδέεται με άλλες έννοιες και επιστήμες του χώρου
- Κατανόηση του ιστορικού πλαισίου στο οποίο αναπτύχθηκαν οι συμμετοχικές διαδικασίες και πρακτικές
- Εξοικείωση με ιστορικά παραδείγματα, θεωρητικές προσεγγίσεις και καλές πρακτικές
- Εξοικείωση με σύγχρονες προκλήσεις και πρακτικές του συμμετοχικού σχεδιασμού

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗΣ

Ο συμμετοχικός σχεδιασμός ήταν αρχικά ένα κίνημα και αργότερα μια μεθοδολογία που τόνισε τη σημασία της συμμετοχής των τοπικών κοινοτήτων στη διαδικασία σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων. Οι απαρχές της συμμετοχικής στροφής στον σχεδιασμό μπορούν να εντοπιστούν στη δεκαετία του 1960 και στην ευρύτερη κριτική για τη μεταπολεμική ανοικοδόμηση και τις μοντερνιστικές ιεραρχικές διαδικασίες σχεδιασμού. Ήταν ένα κίνημα που επηρέασε ευρέως τον πολεοδομικό σχεδιασμό, τον αστικό σχεδιασμό και την αρχιτεκτονική. Ο συμμετοχικός σχεδιασμός συνδέεται στενά με την κριτική του μοντερνιστικού αστικού σχεδιασμού. Ο μοντερνιστικός πολεοδομικός σχεδιασμός, ο οποίος ήταν εξέχων στα μέσα του 20ού αιώνα, συχνά χρησιμοποιούσε τεχνοκρατικές προσεγγίσεις "από τα πάνω", οι οποίες επικρίθηκαν για διάφορες ελλείψεις. Ο συμμετοχικός σχεδιασμός προέκυψε ως απάντηση σε αυτές τις επικρίσεις,

InPlanEd

INTEGRATED PLANNING APPROACHES IN HIGHER EDUCATION:
COLLABORATIVE EDUCATIONAL PROTOTYPE TOWARDS
INTEGRATED APPROACHES IN THE PLANNING OF INCLUSIVE,
PEOPLE-CENTRIC AND CLIMATE-RESILIENT CITIES

Co-funded by
the European Union

προσφέροντας μια εναλλακτική λύση που δίνει προτεραιότητα στην ενδυνάμωση της κοινότητας, την κοινωνική δικαιοσύνη και τη συμμετοχικότητα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η διάλεξη «Εισαγωγή στον συμμετοχικό σχεδιασμό: βασικές έννοιες και ιδέες» θα επιχειρήσει να καλύψει μια εισαγωγή στην έννοια του συμμετοχικού σχεδιασμού, με στόχο να βοηθήσει τους φοιτητές να αποκτήσουν τις σχετικές γνώσεις και δεξιότητες. Η παρουσίαση δομείται σε τέσσερα μέρη: (α) αρχικά οι φοιτητές εξοικειώνονται με τις βασικές έννοιες όπως αυτές διαμορφώθηκαν στην ιστορία (β) αρχίζουν να κατανοούν την σχέση αστικών πολιτικών και αστικής ανάπτυξης και τον τρόπο με τον οποίο εντάχθηκαν οι συμμετοχικές διαδικασίες (γ) εξοικειώνονται με διεθνή παραδείγματα όπου έγινε χρήση συμμετοχικών πρακτικών (δ) Τέλος, αντιλαμβάνονται τον τρόπο με τον οποίο η έννοια της συμμετοχικότητας στην πολεοδομία και τον σχεδιασμό χρησιμοποιείται σήμερα μέσα από πρόσφατα παραδείγματα και πρακτικές.

ΠΗΓΕΣ

Albert M and Hahnel R (1992) Participatory Planning. *Science & Society* 56(1). Guilford Press: 39-59.

Buchecker M, Hunziker M and Kienast F (2003) Participatory landscape development: Overcoming social barriers to public involvement. *Landscape and Urban Planning* 64(1-2): 29-46.

Davidoff P (1965) Advocacy and Pluralism in Planning. *Journal of the American Institute of Planners* 31(4). Routledge: 331-338.

Eriksson E, Fredriksson A and Syssner J (2022) Opening the black box of participatory planning: a study of how planners handle citizens' input. *European Planning Studies* 30(6). Routledge: 994-1012.

Krivý M and Kaminer T (2013) Introduction: The Participatory Turn in Urbanism. *FOOTPRINT* 7(2): 1-6.

Ladzianska Z, Ondrejčička V, Ondrejčičkova S, et al. (2019) The Impact of Participatory Planning Approach on the Quality Urban Design of Former Riverbank Brownfield Sites. *IOP Conference Series: Materials Science and Engineering* 603(2). IOP Publishing: 022003.

Portney KE and Berry JM (2010) Participation and the Pursuit of Sustainability in U.S. Cities. *Urban Affairs Review* 46(1). SAGE Publications Inc: 119-139.

Rosol M (2010) Public Participation in Post-Fordist Urban Green Space Governance: The Case of Community Gardens in Berlin. *International Journal of Urban and Regional*

Research 34(3): 548-563.

Sachs A, Banz C and Krohn M (2018) Social Design: Participation and Empowerment. Zürich: Lars Müller Publishers/Museum für Gestaltung Zürich.

Sanders EB-N and Stappers PJ (2008) Co-creation and the new landscapes of design. CoDesign 4(1). Taylor & Francis: 5-18.

Smith RW (1973) A theoretical basis for participatory planning. Policy Sciences 4(3): 275-295.